

Medundertegnede Fenger, Jagd, Roth og Steen ere enige med Udvalgets øvrige Medlemmer saavel i den Anskuelse, at det vilde være urigtigt nu at fassfatte Noget om Stattens Begyndelsestid, Størrelse eller Varighed, som i de flere forskjellige Hensyn, der i Betænkningen ere gjorte gjældende for at forbedre Statskattelsen. Men vi finde, at det af Udvalgets Flertal gjorte Forslag, nu at vedtage det Raffineri, ved hvis Hjælp Skatten skal bringes tilvele, kun vilde lade sig forsvare, dersom der var Sandsynlighed for, at Statskassen i en nær Fremtid vilde komme til at trænge til en betydelig Forøgelse i de direkte Skatter. Ifølge de Oplysninger, som ved forskjellige finansielle Sagers Behandling ere fremkomne for Thinget, kunne vi imidlertid ingenlunde indrømme, at nogen saadan Sandsynlighed er tilstede. Men uanset denne Betragtning kunne vi ikke tiltræde det foreliggende Forslag, fordi det i Lovudkastet opstillede Statskattelsesystem, selv med de af Udvalget foreslaaede Forbedringer, ikke vil være istand til at opfylde Hovedhensigten med Skatten, at forskaffe Statskassen en klækelig Indtægt paa en lige og retfærdig Maade. Det System, som Lovudkastet har opstillet, og som man ikke har kunnet forlade uden en total Forandring af det Hele, er af blandet Art, da det paa engang fastholder og ikke fastholder Indkomstkattens sædvanlige Grundlag, hver Skatydners egen Angivelse af sin Indtægt. Det er af hele Lovforslagets Aand tydeligt, at man har tænkt sig denne Angivelse som Regel, men at man har troet ikke at kunne forbyde Undtagelsen; dog har man sat en Betingelse for denne, som kunde synes temmelig streng, at den Skatyder, som ikke har gjort nogen Angivelse af sin egen Indtægt, maa finde sig i den Skat, hvori han sættes, naar han ikke troster sig til at bevise, at denne er over $1\frac{1}{2}$ Gange saa stor som den, hvori han burde være sat. Denne Betingelse vilde vistnok have stor Betydning, dersom Lovudkastets øvrige Bestemmelser medførte nogen Sandsynlighed for, at de Skatydere, der ikke benyttede Selvangivelsen, i Regelen vilde være værre stillede end de, der benyttede den; men i modsat Tilfælde vil den ikke kunne forhindre, at Skattens tilsigtede Grundlag for-

rykkes, idet Selvangivelsen vil blive Undtagelse i Stedet for Regel. At det for det overvelede Flertal af Landets Borgere vil være en ikke alene besværlig, men ogsaa høist ubehagelig Forretning at skulle meddele Andre en autentisk Beretning om sin samlede Indtægt og dennes forskellige Kilder, tør anses for almindelig anerkjendt; at denne Ubegagelighed betydeligt forøges ved at de, til hvem Skatydere skal meddele den, for største Delen vilde være Borgere af den samme Commune, hans Naboer, maaskee endog Rivaler i hans Bedrift, og at han, efter at have gjort sin Angivelse, skal kunne indkaldes af disse og udspørges med Hensyn til sit Erhvervs Omfang og Beskaffenhed i det Enkelte, maaskee endog til Vidnesførelse og Gedsaflæggelse, er lige saa uimodsigeligt. Der vil altsaa hos Borgerne i Almindelighed være en stærk Ulyst til at benytte Selvangivelse, og da det ifølge Lovudkastet er lige saalovligt ikke at benytte den som at benytte den, vil dens Benyttelse væsentligt være afhængig af, om man ved at gjøre Selvangivelse i Almindelighed bliver lempeligere beskattet end ved at undlade dette. Vi troe, at dette hverken vil blive Tilfældet, naar Udvalgets eller naar Regjeringens System antages. Thi hvad enten Regjeringscommissairen faaer Stemme i Skattecommissjonen eller ikke, vil Afgjørelsen afhænge af de af communale Autoriteter i den indsatte Borgere; disse ville i Skattecommissjonen medbringe en stærk Høielse af Ulemperne ved Selvangivelse, de ville altsaa sympathisere med dem, som ikke benytte den, og de ville ingenlunde føle sig fristede til at behandle disse strengere end de andre, saa meget mere som Lovudkastet ikke indeholder noget Paabud i saa Henseende, og som de ikke ved at ansætte nogle Skatydere lavt vilde blive nødsagede til at ansætte andre høit, eftersom enhver Formindskelse af Indkomstkattens Beløb kun vil blive følt af Statskassen, for hvis Lidelser de færreste Skatydere have nogen meget levende Sympathi, naar deres egen oekonomiske Tilstand ikke derved berøres paa en mærkelig Maade.

Vi troe derfor, at naar det fremlagte Lovudkast skulde blive til Lov, vil Selvangivelse falde bort som Regel og kun undtagelse